

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	6Cdo/222/2016
Identifikačné číslo spisu:	2109229544
Dátum vydania rozhodnutia:	23.03.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Rudolf Čirč
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:2109229544.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky vo veci žalobkyne E. J., bývajúcej vo R. S., E. XXX, zastúpenej JUDr. Tiborom Sanákom, advokátom so sídlom v Trnave, Nám. SNP 2, proti žalovanému J. J., bývajúcemu v R., R. XX/XXX, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva, vedenej na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 36C/293/2009, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 29. januára 2014 sp. zn. 11Co/307/2012, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni náhradu trov dovolacieho konania, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Trnava zo 4. apríla 2012 č. k. 36C/293/2009-144, ktorým bolo vyporiadané bezpodielové spoluvlastníctvo sporových strán.

2. Proti uvedenému rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dňa 12. marca 2014 dovolanie žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“).

3. Dňa 1. júla 2016 nadobudol účinnosť Civilný sporový poriadok (zákon č. 160/2015 Z. z., ďalej len „C. s. p.“), ktorý v § 470 stanovil, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) však rešpektujúc ústavný princíp právnej istoty a z neho vyplývajúci princíp dôvery v platné právo a princíp legitímneho očakávania, posudzoval splnenie podmienok dovolacieho konania podľa právneho stavu existujúceho v čase podania dovolania, teda podľa príslušných ustanovení zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky súdny poriadok“ alebo „O. s. p.“).

4. Občiansky súdny poriadok v ustanovení § 241 ods. 1 vyžadoval ako jednu z podmienok dovolacieho

konania povinné zastúpenie dovolateľa advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná. Táto podmienka dovolacieho konania zostala zachovaná i podľa novej právnej úpravy (§ 429 ods. 1 C. s. p.), ktorá jej nesplnenie sankcionuje odmietnutím dovolania.

5. V prejednávanej veci dovolateľ nemá právnické vzdelanie a v čase začatia dovolacieho konania nebol zastúpený advokátom. Súd prvej inštalácie ho preto uznesením z 27. októbra 2016 č. k. 36C/293/2009-273 vyzval na odstránenie tohto nedostatku, pričom ho zároveň poučil o možnosti vyplývajúcej z § 30 O. s. p. Dovolateľ však napriek výzve v určenej lehote, a ani do dňa rozhodovania dovolacieho súdu, plnomocenstvo udelené advokátovi na zastupovanie v dovolacom konaní nepredložil, a nedoložil ani prípadné podanie žiadosti Centru právnej pomoci o poskytnutie právnej pomoci vo forme zastúpenia advokátom v dovolacom konaní.

6. Pretože dovolateľ neodstránil procesný nedostatok podmienky dovolacieho konania, dovolací súd dovolanie podľa § 447 písm. e) C. s. p. odmietol.

7. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 256 ods. 1 C. s. p. (per analogiam) a § 262 ods. 1 C. s. p., keď výsledok dovolacieho konania obdobný jeho zastaveniu zaviniť nesplnením podmienky dovolacieho konania žalovaný. V zmysle § 262 ods. 1 C. s. p. preto rozhodol o nároku na náhradu trov dovolacieho konania tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť ich náhradu žalobkyni s tým, že o výške tejto náhrady bude v zmysle § 262 ods. 2 C. s. p. rozhodnuté súdom prvej inštalácie samostatným uznesením.

8. Dovolací súd považuje za potrebné poznamenať, že nepovažuje za správnu takú interpretáciu ustanovenia § 262 ods. 1 C. s. p., podľa ktorej má aplikácii tohto ustanovenia zodpovedať výrok rozhodnutia o trovách konania vyslovujúci, že strana sporu má nárok na náhradu trov konania. Rozhodnutie o trovách konania priznávajúce ich náhradu musí byť totiž vykonateľné (§ 232 ods. 1 C. s. p.). Podľa výslovného znenia ustanovenia § 262 ods. 2 C. s. p. po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, rozhoduje súd prvej inštalácie samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, už len o výške náhrady trov konania a v prípade zastúpenia advokátom aj o prijímateľovi tejto náhrady. To znamená, že súd prvej inštalácie v rozhodnutí podľa § 262 ods. 2 C. s. p. nemôže rozhodnúť o uložení povinnosti jednej sporovej strane zaplatiť náhradu trov konania druhej sporovej strane. Ak by napriek tomu tak rozhodol, prekročil by zákonné zmocnenie vyplývajúce z § 262 ods. 2 C. s. p., čím by zároveň nerespektoval čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon, a porušil by tak princíp legality ako jeden zo základných princípov právneho štátu. Neprípustnosť takého postupu nevyhnutne znamená, že o tom, kto a komu má povinnosť zaplatiť náhradu trov konania (ak prichádza do úvahy priznanie ich náhrady), musí rozhodnúť súd rozhodujúci o nároku na náhradu trov v zmysle § 262 ods. 1 C. s. p. Tomu musí zodpovedať aj formulácia výroku o trovách konania, t. j. musí v ňom byť uvedené, kto a komu má zaplatiť náhradu trov konania s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštalácie samostatným uznesením. Len takouto formuláciou výroku o náhrade trov konania bude splnená požiadavka zákona, aby rozhodnutie súdu o nároku na náhradu trov konania v spojení s rozhodnutím o výške tejto náhrady bolo vykonateľné, teda aby bolo spôsobilým exekučným titulom pre prípadné vynútenie ním uloženej povinnosti.

9. Toto uznesenie bolo prijaté senátom najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.